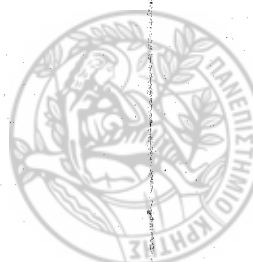

Η ΠΑΤΡΙΣ
ΚΑΙ
ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Είχον παρέλθει τεσσαράκοντα ἡμέραι ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, ὅτε ἡ Παναγία αὐτοῦ μήτηρ, λαβοῦσα τὸ θεῖον βρέφος, ἦλθεν εἰς τὸν ναόν, ἵνα προσφέρῃ τὴν νενομισμένην θυσίαν. Ἐκεῖ παρίστατο πρεσβύτης εὐσεβῆς καὶ δίκαιος, ὁ Συμεών, εἰς τὸν ὅποιον εἶχεν ἀποκαλυφθῆ ἄνωθεν ὅτι δὲν θ' ἀποθάνῃ, πρὶν ἰδῆ τὸν ἐπηγγελμένον Μεσσίαν, τὸν Χριστόν. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Συμεών σπεύσας ἐνηγκαλίσθη αὐτὸν καὶ πλήρης ἱερᾶς συγκινήσεως καὶ χαρᾶς ἀνεφώνησε· Τώρα, Θεέ μου, ἀποθνήσκω ἐν εἰρήνῃ, διότι εἶδον οἱ ὄφθαλμοί μου τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου· «Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥημά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου.» Καὶ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ